

at det er rimeligt vedblivende at holde sig til den nugældende Regel.

Med Hensyn til et andet Spørgsmaal, der har været fremme i Folketinget, nemlig om at gaa til en Tilvænningserstatning, vil ærede Medlemmer, der har beskæftiget sig med disse Sager, erindre, at dette Spørgsmaal ogsaa tidligere har været fremme til Forhandling i dette høje Ting, men man naaede den Gang ikke til nogen Enighed mellem Tingene. Der viste sig om dette Spørgsmaal at herske nogen Divergens. Under Forhandlingerne i Folketinget har der ved anden Behandling været Forslag fremme om at gaa til Indførelsen af en saadan Tilvænningserstatning, men det har vist sig, at Meningerne var stærkt modstridende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Fra nogle Sider har man fundet det rimeligt at gaa dertil og ment, at det vilde være heldigt, medens man fra anden Side har hævdet, at det vilde være skadeligt, og at de smaa Erstatninger, der ofte ydes, i Virkeligheden i det praktiske Liv kunde siges at virke i nogen Grad som en saadan Tilvænningserstatning. Forslaget blev ved anden Behandling i Folketinget vedtaget med 60 Stemmer mod 59, og ved tredje Behandling blev der ikke stillet noget Ændringsforslag, idet de Medlemmer, som samlede de 59 Stemmer ved anden Behandling, hævdede, at de ikke nu ved tredje Behandling vilde opstille noget Forslag, men vilde lade det blive Genstand for senere Forhandlinger og ogsaa henstille til dette høje Ting, om man ikke her kunde finde Anledning til at tage Spørgsmaalet op. Saaledes som hele Sagen ligger, vilde jeg finde det rimeligt, at dette Spørgsmaal blev Genstand for nærmere Overvejelse mellem de forskellige Parter.

Jeg vil meget anbefale disse Ændringsforslag til Ulykkesforsikringsloven til det høje Tings Velvillie. Det er jo rimeligt og naturligt, at man snart naar til at forøge Erstatningssummerne, og jeg tror, at det vilde være i høj Grad gavnligt, om man hurtig kunde faa Lovforslaget gennemført, ogsaa af den Grund vilde jeg ikke finde det heldigt, om man fordybede sig i Spørgsmaal, om hvilke der er saa modstridende Meninger, at de ganske naturlig maatte kræve en længere Tids Overvejelse, inden man kunde samle sig til nogen større Enighed derom. Men hvorledes end dette høje Ting vilde stille sig overfor Enkelthederne og med Hensyn til at optage en Overvejelse om det ene eller det andet Spørgsmaal, vil jeg under alle Omstændigheder anmode om, at Arbejdet maa fremmes

hurtigt. Paa Grund af Forholdene vil denne Rigsdagssamling ikke vare længe, og det vilde derfor være heldigt, om Arbejdet kunde fremmes stærkt.

Kragh: De i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 fastsatte Erstatningssatser var naturligvis Udtryk for, hvad der maatte findes rimeligt den Gang under Hensyn til de daværende Arbejderindtægter og Pengenes daværende Værdi, men de Forandringer, som i saa Henseende er foregaaet siden 1916, begrundet efter mit Partis Mening absolut, at man nu gaar til en Revision af Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916, navnlig med Hensyn til de Erstatningssatser, som er fastsatte i Loven. Ved den Ændring, som Loven af 6. Juli 1916 undergik i Maj i Fjor, blev Dagpengenes Maksimum forhøjet fra 3 til 4¹/₂ Kr., og nu foreslaas det at gaa til et Dagpengemaksimum af 6 Kr. Ligeledes skal Beregningen af Aarslønnen, hvorefter Erstatningen skal udregnes, undergaa en Ændring, saa at Aarslønns Maksimum forøges fra 1 200 til 2 400 Kr., samtidig med at Arbejderforsikrings-Raadets Ret til at skønne ved Fastsættelsen af Aarslønnen i en Række af særlige Tilfælde udvides. ganske særlig ogsaa til at omfatte det Tilfælde, at den tilskadekomne er Medlem af Arbejdsgiverens Familie og derfor har arbejdet for en ringere Løn, end der ellers vilde tilkomme den vedkommende, eller, hvad jeg anser for en ganske betydningsfuld Forbedring af Loven, at den tilskadekomne staar i Lærlingeforhold til Arbejdsgiveren. Og medens for frivillig forsikrede Aarslønnen efter den bestaaende Lov regnes til 900 Kr., fastsættes nu 1 200 Kr. som Minimum. 1 200 Kr. er ligeledes det Minimum, hvortil Aarslønnen fastsættes for lovforsikrede. Der er dog den Undtagelse for Personer paa 60 Aar eller derover, som har haft en Indtægt af under 600 Kr., at deres Erstatning beregnes efter en Aarsløn paa 600 Kr. Dette Grænsetal har, som Grænsetal hyppigt har, den ejendommelige Virkning, at der, eftersom Personer, der er fyldt 60 Aar og er kommet til Skade, har haft en Aarsindtægt, der ligger lidt under eller lidt over 600 Kr., bliver meget store Spring i de Erstatninger, de vedkommende vil faa for samme Invaliditetsgrad. Det er imidlertid et Forhold, som det er vanskeligt at undgaa, men som i alt Fald maaske kunde tages under Overvejelse i det kommende Udvalg. Maksimum af Erstatningen i Tilfælde af absolut Invaliditet vokser altsaa nu fra 12 000 til 24 000 Kr.;